

ויעקב אישׁ תם ישׁב אהלים ויאהל יצחוק את
עשׂו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויצד
יעקב ציד ויבא עשׂו מן השדה והוא עיף ויאמר
עשׂו אל יעקב הלעיטני לא מן האדם האדם
הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום ויאמר
יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר עשׂו
הנה אנכי הולך למוות ולמה זה לי בכרה ויאמר
יעקב השלבעה לי כיום וישלבע לו וימכר את
בכרתו ליעקב ויעקב נתן לעשׂו לחם וציד
עדשים ויאכל וישת ויקם ויכר ויבא עשׂו את
הבכרה

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הרעשון אשר
היה בימי אברהם ויכר יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים גרה וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכך בארץ אשר אמר אליך גור בארץ
הזאת ואהיה עמך ואברכך כי כך וכרעך אתן
את כל הארצת האל והקמתי את השלבעה אשר
שלבעתי לאברהם אביך והרביתני את זרעך
ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת
האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ יעקב אשר
שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצודתי
וזקותי ותורתי וישב יצחק בגר וישאלו אנשי
המקום לאשׂתו ויאמר אוחתי הוא כי ירא לאמר
אשׂתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת
מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם הימים וישלף
אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה
יצחק מצחק את רבקה אשׂתו ויקרא אבימלך
ליצחק ויאמר אך הנה אשׂתך הוא ואיך אמרת
אוחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות
עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
שכב אהד העם את אשׂתך והבאת עלינו אשׁם